

In 1983 bezocht ik in Taiwan het inheemse volk Atayal in hun leefgebied van de Hsuehshan bergketen.

De ethnische groepering van ongeveer 90.000 mensen leven traditioneel van visvangst, jacht en het verbouwen van gewassen op de heuvelachtige landbouwgronden.

Inwijdingsrituelen om jongeren op te nemen in de gemeenschap golden voor jongens en meisjes. Meisjes van ongeveer 12 jaar leren weven en na een proeve van bekwaamheid mochten zij hun gezicht laten tatoeëren. Slechts meisjes met een gezichtstattoo konden trouwen en waren na haar dood in staat zijn de symbolische brug naar het hiernamaals over te steken.

Voordat een jongeman zijn gezichtstatoeage mocht laten aanbrengen moest hij eerst een jachttrofee of het hoofd van vijandelijke krijger mee naar huis nemen. Een dergelijke actie van moed werd erg gewaardeerd en de uitvoerder kreeg spijs en drank aangeboden, omdat verondersteld werd dat deze actie een goede oogst zou opleveren.

De manlijke tattoos waren eenvoudiger dan bij de vrouwen. Slechts twee verticale banen die op het voorhoofd en de kin werden aangebracht. De onderkin werd pas getatoeëerd na de geboorte van zijn eerste kind. De met inkt aangebrachte permanente versiering liep bij de vrouwen in een brede band van de oren in een golvend patroon over de wangen naar de mond. Duurde de behandeling van de gezichtstattoo ongeveer 10 uur, het genezingsproces vergde ongeveer een maand.

Tijdens mijn bezoek aan de Atayal-gemeenschap werden geen koppen gesneld en kon ik probleemloos achterop een Honda brommertaxi het bergachtige gebied verlaten.

